

un sitar anhelat

JOSEP LLORET

Tenir el mític músic indi Ravi Shankar al Festival de Torroella de Montgrí va representar no solsament un gran esdeveniment sinó l'entrada per la porta gran de les anomenades músiques del món a les successives programacions del Festival. Gràcies a l'èxit del concert, es va decidir incorporar, a partir de llavors, la música també clàssica d'altres cultures que l'europea. Del mestre Shankar centenars de persones vam tenir ocasió de comprovar les seves virtuts com a sitarista en el concert a la plaça de la Vila, plena a vessar igual que els carrers que hi porten, però en guardo altres records inoblidables per haver pogut compartir amb ell unes hores fora de l'ambient musical.

Aprofitant que la seva família havia visitat Barcelona el dia abans, vam dinar plegats a l'Hotel Sa Punta, on estava allotjat. Després d'un començament fred pel malentès en l'hora de la trobada, el mestre es va anar obrint en la conversa i en vaig poder escoltar directament algunes històries i anècdotes que recordaré sempre. Bolcat en elogis a la seva filla Anoushka, també sitarista, que començava a destacar al costat del pare, em va comentar que tenia una altra filla -Norah Jones no era encara gaire coneguda- que es dedicava al jazz, un gènere musical que em va dir no entenia ni li agradava.

Recordo el seu enuig perquè se l'acusava d'haver introduït la droga a Occident quan precisament era un detractor acèrrim del consum d'estupefaents. I així devia ser perquè la seva amistat amb Yehudi Menuhin li venia precisament per haver-se'l emportat un temps a l'Índia, d'on va tornar completament rehabilitat. Tanta era la seva obsessió pel tema que poc abans de començar el concert em va dir que comunicés al públic la prohibició de fumar o veure. Em va costar reaccionar perquè en un recinte a l'aire lliure, i amb una música com la que estava a punt de començar...

Vam estar a punt d'escoltar una altra vegada Ravi Shankar amb motiu de la inauguració del Festival de Músiques Religioses de Girona l'any 2000 però, per motius de salut, va cancel·lar la gira europea. La seva filla Anoushka Shankar va cuidar, tota sola, del concert en els inicis d'una carrera actualment consolidada que la porta als festivals i auditoris de més prestigi del món. El seu sitar, que segurament farà servir a partir d'ara Anoushka, hauria de tornar aviat a algun dels festivals gironins, una manera de retre homenatge a un músic excepcional que hi ha actuat només una vegada.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2012/12/13/un-sitar-anhelat-sitar-anhelat/595397.html?utm_source=rss